

Den kristne og arbejde

Ugens vers

”Derfor, mine kære brødre, stå urokkeligt fast, og giv jer helt hen i arbejdet for Herren. I ved jo, at jeres slid ikke er spildt i Herren”
(1 Kor 15,58).

Introduktion

Arbejde er Guds ide. I den fuldkomne verden før syndefaldet gav Gud Adam og Eva den opgave at passe haven (1 Mos 2,15). Ligesom deres Skaber, i hvis billede de var skabt, skulle de være optaget af skabende arbejde og kærlig tjeneste. Selv i en fuldkommen verden uden synd og død og lidelse skulle menneskene arbejde.

I ”mellemtiden“ (efter den fuldkomne verden og før den lovede kommende verden) bliver vi inviteret til at betragte arbejde som en af Guds velsignelser. Blandt jøderne blev ethvert barn oplært i et erhverv. Man sagde faktisk, at en far, som ikke oplærte sin søn i et erhverv, oplærte ham til at blive en forbryder. Jesus, Guds søn, tilbragte mange år med at udføre sin Faders vilje ved ærligt arbejde som en dygtig håndværker, hvor han måske sørgede for møbler og arbejdsredskaber til Nazarets indbyggere (Mark 6,3). Også det var en del af den oplæring, der skulle forberede ham til den kommende tjeneste. Apostlen Paulus arbejdede i Guds værk, både da han i halvandet år arbejdede som teltmager sammen med Akvila og Priskilla, og når han om sabbatten debatterede i synagogen (ApG 18,1-4; 2 Thess 3,8-12). I denne uge skal vi se på hele spørgsmålet om arbejde og dets rolle i kristen uddannelse.

Ugens tekster

- 1 Mos 3,19
- 5 Mos 16,15
- 2 Mos 25,10-30,38
- Gal 5,22-26
- Præd 9,10
- 1 Kor 10,31

Arbejdets mange sider

"Jeg erkendte, at intet er bedre for dem end at være glade og finde lykke i livet. Men at menneskene kan spise og drikke og nyde frugten af deres slid, det er en gave fra Gud" (Præd 3,12-13).

Ordet arbejde kan have mange betydninger. Vi arbejder af nødvendighed for at kunne sætte mad på bordet, betale regninger og spare lidt op til vanskelige tider. At miste sit arbejde er næsten værre end at udholde en dårlig arbejdssituation.

Arbejde kan give et menneske en følelse af værdi. Henvisning til arbejdet er almindeligt svar på spørgsmålet: "Hvad laver du?" De fleste pensionister bliver ved med at arbejde på deltid, så længe de kan magte det, enten som lønnede eller som frivillige. Et job giver os en grund til at stå op om morgenen. Giv en teenager et job, og der vil være en kandidat mindre til kriminalitet.

1 Mos 3,19

Hvilken sammenhæng siges dette i? Hvad fortæller det om en anden side ved arbejde, som i hvert fald nogle oplever?

Det arbejde, der blev givet før syndefaldet, forandres pludseligt efter syndefaldet. Her omtales en anden side ved arbejde. For nogle betyder arbejde kun slid og slæb, som vil ende med døden. De slider i jobs, som de hader, og håber at kunne gå på pension, mens de stadigvæk er raske nok til at nyde det. For andre overtager arbejdet hele tilværelsen, og bliver det vigtigste i livet og det, der udgør hele ens identitet. Disse mennesker føler sig deprimeret eller forvirrede, når de ikke er på arbejde, og de bliver usikre på, hvad de skal foretage sig, eller hvor de skal være. Når de går på pension, falder de måske helt sammen både fysisk og mentalt, og oplever ofte en for tidlig død.

Som kristne må vi lære at arbejde efter Guds anvisning. Arbejde er mere end en økonomisk nødvendighed. Et menneske er mere end blot en ansat. Et menneskes livsværk er et liv i tjeneste, et udtryk for ens forhold til Herren. En lærers opgave indbefatter at hjælpe eleverne til at finde det arbejde, hvor deres evner og gudgivne interesser kombineres med verdens behov.

Til eftertanke

Hvad laver du? Det vil sige, hvad gør du med dit liv, og hvordan kan du bedre ære Gud med det, du gør?

Arbejde og velsignelse

Arbejde er forbundet med det at gøre noget i tilværelsen. Selv de, som har det meste intellektuelle arbejde, kommer på en eller anden måde til også at udføre noget fysisk, selv om det kun betyder at trykke på computertaster.

Hvad siger følgende bibeltekster om arbejde, idet "hånd" bruges som symbol?

Præd 9,10

Ordsp 21,25

Jer 1,16

5 Mos 16,15

Gud har givet os vores "hænders arbejde", så vi kan finde mening og glæde i tilværelsen (se Ordsp 10,4; 12,14). Inden for psykologien beskriver "egen-effekt" den tro, at alle mennesker har evnen til at udrette noget meningsfyldt i livet. Egen-effekt bliver ikke større ved at gentage: "Jeg tror, jeg kan! Jeg tror, jeg kan!". Kun ved virkelig at gøre noget bliver egen-effekten større.

Selv om vores "hænders arbejde" er en af Guds velsignelser til os (Se Sl 90,17), og gør os i stand til at leve et meningsfyldt liv, er Guds ultimative plan, at vores "hænders arbejde" skal være til velsignelse for andre. Paulus skriver, at vi må arbejde og gøre noget nyttigt med vores hænder, så vi kan have noget at dele med andre. Og Paulus fulgte selv dette princip:

"I ved selv, at disse hænder har tjent til alt, hvad jeg og mine medarbejdere havde brug for. Jeg har vist jer, at ved at arbejde så-dan bør man tage sig af de svage og huske på de ord, Herren Jesus selv sagde: »Det er saligere at give end at få« (ApG 20,34-35).

Hvilken holdning har du til dit arbejde? På hvilke måder er du i stand til at bruge dit arbejde, så du kan være en større velsignelse for andre?

Til eftertanke

Arbejde og dygtighed

2 Mos 25,
10-30.38

Hvor detaljeret var Gud, da han bad Moses om at opføre et tabernakel til tilbedelse? Hvad fortæller det os om Guds karakter?

Da Gud bad Moses om at bygge et telt "for ham", kunne Moses have svaret: "Ikke noget problem, Herre! Jeg har rejst telte, siden jeg flygtede fra Egypten for 40 år siden... Giv mig lige et øjeblik!" For enhver mand, der levede i den seminomadiske midianittiske kultur, var det en enkel sag at rejse et telt. Han kunne have gjort det i blinde, som en reflekshandling, mens hans sind var optaget af andre vigtigere ting. Men Moses havde måske ikke forventet en meget detaljeret beskrivelse af en ellers meget enkel arkitektonisk bygning samt en lang liste over hvert eneste stykke inventar og en beskrivelse af præsternes dragter. I alt var der næsten 150 detaljerede instrukser. For at bygge et enkelt bord skulle Moses følge en syv-trins samlingsvejledning (2 Mos 25,23-30).

Den opmærksomhed, som Gud viste med hensyn til detaljer i forbindelse med opførelsen af sit telt, viser ligesom de senere instrukser for ofringerne, at Gud lægger vægt på ekspertise, og har et ønske om at frembringe intet mindre end et mesterstykke. Materialet var af højeste kvalitet, designet var fejlfrit, arbejdet skulle være fremragende. Budskabet var tydeligt: "Gud godtager ikke dårligt arbejde!"

Men selv om der så ud til at være høje krav, var det Gud selv, der sørgede for ikke alene drivkraften, men også de menneskelige kræfter, der skulle til for at udføre det. Vi læser i 2 Mos 31,1-6; 35,30-36,1, at Gud selv gav folket de nødvendige færdigheder. Disse mænd var fyldt "med Guds ånd", som gav dem evner og klogskab i alle former for arbejde, så fremstillingen af tabernaklet og alt dets inventar kunne gå fremad "ganske som Herren har befalet" (2 Mos 36,1). Desuden blev de samme to mesterdesignere givet "evnen til at lære fra sig" (2 Mos 35,34), så deres kundskab og evner kunne fortsætte fremover i Israels samfund. Disse to mænd bliver i beretningen på en særlig måde fremhævet som ledere, der var udvalgt af Gud; men andre personer fik lignende gaver, og tog del i arbejdet (2 Mos 36,2).

Vi er syndige mennesker; men det er ingen undskyldning for ikke at udføre nogen opgave med den yderste pligtopyldenhed. Gud forventer, at vi altid gør vores bedste, og bruger alle vores talenter, evner og uddannelse til de bedst mulige formål.

Arbejde og det åndelige liv

"Lever vi i Ånden, skal vi også vandre i Ånden" (Gal 5,25). Vores arbejde og vores åndelige liv kan ikke skilles ad. Kristendom er ikke en kappe, vi kan tage af og på, når vi skifter humør eller går igennem forskellige faser i livet. I stedet skaber kristendommen et nyt menneske, som viser sig i alt i livet, også i vores arbejde.

Gal 5,22-26

Hvilke af de gaver, som Paulus beskriver, passer på dig og dit arbejde?

The Expository Dictionary of New Testament Words beskriver en "åndelig" person som "en, der udviser Åndens frugt på sin egen måde." Gennem vores forbindelse med Kristus vil troen vise sig på alle livets områder.

En patient lå for døden på et adventisthospital i Florida. Hans nærmeste ven sad vagt ved hans seng. Sygeplejersker gik ind og ud af værelset, og sørgede for patientens behov. Idet vennen forsøgte at holde en samtale i gang, spurgte han, hvor sygeplejerskerne havde fået deres uddannelse. Mange svarede, at de var blevet uddannet på adventisthospitalets eget college.

Dette gjorde stort indtryk på vennen. Senere besøgte han Florida Hospital College for at se, hvordan det var. Hvorfor? Fordi han havde fortalt andre, at han syntes, at de sygeplejersker, der var blevet uddannet på denne skole, hele tiden gav hans døende ven en mere kærlig pleje end de sygeplejersker, som var uddannet andre steder. Han var med andre ord i stand til at se en stor forskel mellem dem og andre, når det gjaldt deres holdning til hans døende ven.

Han stillede mange spørgsmål om skolen og dens mission og endte med at give den en gave på \$100.000, så der kunne uddannes flere sygeplejersker som dem, han havde set på afdelingen. Åndelighed er en måde at leve på.

Til eftertanke

Hvordan kommer dit åndelige liv til udtryk i dine daglige opgaver? Hvilket indtryk tror du, du efterlader – du vil nemlig altid efterlade et indtryk?

Arbejde og forvaltning

"Alt, hvad din hånd finder på at gøre, skal du gøre af al din magt" (Præd 9,10). Verdens viseste mand udtaler disse ord med hensyn til forvaltning på alle områder af livet.

Når vi bliver spurgt om kristen forvaltning, begrænser mange af os svaret til den økonomiske side af vores liv. Penge er en vigtig del af forvaltning; men det er alt for snævert at begrænse den til kun at gælde vores økonomi. Inden for organisationsteori henviser forvaltning til ledelsens ansvar for at udvikle og anvende alle tilgængelige ressourcer korrekt.

Hvilke ressourcer har Gud velsignet os med i menigheden? Peter siger klart, at hvert medlem har gaver, som Skaberens har givet, og han omtaler sådanne "begavede" kristne som "et helligt præsteskab" (1 Pet 2,5), der er ansvarlige over for Gud for deres forvaltning af alle Guds gaver: penge, tid, energi, talenter og andet.

Præs 9,10
1 Kor 10,31

Hvilket budskab er der for os i disse vers om, hvordan vi bør arbejde, og hvordan vi skal oplære andre til at arbejde?

En af de almindelige faldgruber i vores tilværelse er tendensen til at inddеле de forskellige sider af vores liv i kategorier. Der er en for arbejdslivet, en for familielivet, en for vores åndelige liv og en for vores fritidsliv. Tendensen til at adskille disse områder af livet, så der næsten ikke er nogen forbindelse imellem dem, er i nogle situationer god. Det er fx ikke godt at tage sit arbejde med hjem, så det forstyrrer ens familieansvar. Og vores fritidsaktiviteter bør heller ikke gribe ind i den tid, vi tilbringer sammen med Gud.

Men sådanne begrænsninger bør ikke gælde for den rolle, vores åndelige liv bør spille i vores tilværelse. Den kristnes arbejde har sin rod i fællesskab og samarbejde med Gud. En måde, vi kan praktisere Guds nærvær, er gennem vores arbejde. At sætte vores religiøse liv i en bestemt bås, at begrænse Gud til en dag, en time, eller kun en del af vores tilværelse, er at afvise Guds nærvær på alle de andre områder.

Til eftertanke

To spørgsmål: Spørg først dig selv, om du faktisk adskiller dit åndelige liv fra resten af din tilværelse. Dernæst, hvis det er tilfældet, hvordan kan du lære at lade dit åndelige liv have førstepladsen i alt, hvad du gør?

Til videre studium

- 1 Mos 3; Præd 2,18-23; Ef 6,5-8.
- Ellen White, *Patriarker og profeter*, "Fristelsen og syndefaldet", s. 26-31.

Er arbejde en forbandelse eller en velsignelse? Det ser ud til, at det kom som en del af syndens forbandelse (1 Mos 3,17). En grundigere læsning viser, at det var jorden, der blev forbandet, ikke arbejdet. Ellen White siger, at Guds arbejde var ment som en velsignelse: "En tilværelse præget af hårdt arbejde og bekymringer skulle fra nu af være menneskenes lod; men den blev anvist dem i kærlighed. Denne livsopgave var nødvendiggjort af synden for at lægge en dæmper på deres tilbøjelighed til at tilfredsstillte appetitten og lidenskaberne og for at udvikle deres selvkontrol. Det var en del af Guds store plan til menneskenes redning fra syndens ødelæggelse og nedværdigelse" (*Patriarker og profeter*, s. 30). Kan det tænkes, at vi har gjort arbejde til en forbandelse gennem ensformighed, overarbejde eller ved at overvurdere dets plads i vores liv? Hvad end tilfældet er, må vi lære at vurdere arbejdet i det rette perspektiv. Kristen uddannelse må være med til at oplære mennesker til at kende værdien ved at arbejde samtidigt med, at vi lader være med at gøre det til en afgud.

Spørgsmål til
drøftelse

1. Læs Præd 2,18-24. Hvordan kan Salomo se arbejde både som en velsignelse og en forbandelse? Hvilke antydninger giver teksten, som har betydning for, hvordan vi opfatter vores arbejde?
2. Det er gennem arbejde, vi tager vare på vores familier. Hvordan kan vi videregive en positiv holdning til arbejde til vores familier?
3. Grænsen mellem at udføre et fortræffeligt arbejde og at være arbejdsnarkoman kan af og til være meget snæver. Hvordan undgår vi at overskride den grænse? Se Præd 2,23.
4. Paulus siger tydeligt: "For allerede da vi var hos jer, bød vi jer, at den, der ikke vil arbejde, skal heller ikke have føden" (1 Thess 3,10). Dette er selvfølgelig et princip, som giver god mening. Kan der være situationer, hvor det ikke er tilfældet? Hvordan må vi sikre os, at vi ikke gør dette til en skudsikker regel, som aldrig skal brydes?

